

faa lidt betænkeligt. Jeg veed ikke, om man ikke bør fastholde Pligten til at modtage et Valg, der falder paa En. Dersom det skal berøe paa Frivilligheden, og et Medlem kan træde fra, naar han vil, troer jeg, at man vilde mangle et Støttepunkt, som man ellers ikke troer at kunne undvære. Det gjør en ikke ubetydelig Forskjel for Vedkommendes Samvittighed, om han af sig selv gaaer ind derpaa, eller om han veed, at han ved at modtage Valget kun opfylder en Pligt, hvorfra han ikke kan unddrage sig. Dette troer jeg vilde beseire den Engsteligthed, som ellers let vil indfinde sig, og han vilde sige, jeg er forpligtet dertil og vil gjøre det saa godt jeg kan. Jeg kan forstaae, at under Udførelsen af det Vedkommende betroede Hver ved Vanstueligheder eller smaa Misforstaaelser kan indtræde en viedliskelig Forstemning, og at man da strax vilde være tilbøjelig til at bruge denne Frihed til at undtræde; men naar man veed, at dette ikke berøer paa En selv, da vil Pligtens Vaand holde En tilbage. Jeg skulde derfor ansee det for ønskeligt, at den 30te Afstemningspost ikke blev tagen tilfølg, idet jeg dog ikke i modsat Fald vil see nogen Betænkelighed for Lovens Udkommen. Maa jeg tilføie et Par Ord med Hensyn til Lovforslagets Stilling. Jeg havde ventet, at det ved Afstemningen over § 2 kunde blive afgjort, hvorledes Thinget stillede sig til Lovforslaget i dets Heelhed, og at den kunde have lettet Forhandlingerne betydeligt; men nu viste Udfaldet paa den meest glimrende Maade, at saaledes skulde det ikke være. Der var 18 Stemmer for og 18 imod, og det, man vilde henseskyde til Afgjørelse ved Afstemning over § 2, vægrede denne Afstemning sig ved at fyldestgjøre og lægge klart for Dagen, hvad der var Landstingets Mening. Da dertil kom, at der ikke var Saa fraværende, og forskjellige Endringer, som jeg antog vigtige og havde anbefalet, bleve vedtagne, kan jeg ikke ansee Lovforslagets Skjebne for afgjort ved Afstemningen over § 2.

Strøm: Det vil sees, at angaaende de Paragrapher, der nu foreligge, har der ikke været nogen Dissents blandt Udvalgets Medlemmer. Det er imidlertid paa en temmelig

forskjellig Maade, at jeg for mit Vedkommende tilligemed flere Medlemmer af Udvalget have stillet os til disse Forslag, og der er nogle af dem, jeg ikke har ringe Betænkelighed ved, hvilket jeg ogsaa har udtalt i Udvalget. Til saadanne vil jeg henregne Forslagene til § 8 under Nr. 29 og Slutningen af Nr. 30. Under Nr. 29 hedder det, at naar Tillysning fra Prædikestolen skeer, skal ved samme Leilighed Betydningen af den forestaaende Valghandling lægges Menigheden paa Hjertet, og i Slutningen af Nr. 30, at naar Udfaldet af Valgbehandlingen bekjendtgjøres Søndagen, efterat Valget er anerkjendt, fra Prædikestolen, skal det skee med Bøn for de Valgte og deres Virksomhed. Jeg har troet, at en saadan Formaning og Bøn helst ikke burde foreskrives ved Lov, men alene burde komme indvortes fra. Noget lignende gjælder ogsaa med Hensyn til et Par Punkter i § 6. Det hedder saaledes sibst i den af Udvalget foreslaaede Paragraph: „og fører et uberygtet Lovnet.“ Dette er en Betingelse for Valgret og Valgbarhed til Menighedsraad, og det er noget nær det Samme, som stod i det oprindelige Udkast: „og ei fører et forvargeligt Lovnet.“ Naar man tænker sig, hvorledes det vil gaae efter en saadan Bestemmelse, og sætter det i Forbindelse med Valglisternes Affattelse og de Kjendelser, der ville opstaae i denne Anledning, da stiller det sig for mig som noget temmelig Uhyggeligt, at Præsten med to Medlemmer af Menigheden skal sidde saaledes og have Ret til at holde en Slags Censur over Medmennesker og deres Lovnet, en Censur, der bliver bekjendt for Menigheden og især igjennem en Kjendelse kan faae en offentlig Charakter. Noget lignende, skjøndt paa en anden Maade, finder Sted med Hensyn til Udtrykkene i § 6, at Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet tilkommer Enhver 30-aarig i Menighedsraads-kredsens bosiddende Mand. Det er, som ogsaa udtalt af den ærede Minister ved første Behandling, saaledes at forstaae, at ogsaa de Medlemmer af Sognemenigheden, der have løst Sognebaandet og saaledes stift sig fra deres Præst, ogsaa dem tilkommer der ifølge heraf Valgret og Valgbarhed i den Menighed, hvori de boe. Men jeg mener rigtignok, at naar